

Avstrijo celo politika samoumora. Tisti trenutek, ko se ofcijelna Avstrija z npravnostjo sprijazni, propade sistem, in to je glavna reč, vse drugo je manje važnosti. Tu ne pomagajo nič ne bogate žetve, ne colnina, ne siromaška posojila. Tega tudi ne spremeni, če se obojno strankarsko ministerstvo narodom za hrbtom razgovarja o pogodbi, če se posameznim narodom v Cisli in Transli ne dajo njihove pravice. Saj v enomer delajo poskušnje in včasih jako čudne, le tega nočejo poskusiti, kar edino more rešiti življenje. Morda ni več daleč čas, ko bodo narode zopet potrebovali. Radoveden sem, s čim bodo v vojnem oklicu zapalo rodoljubje narodov zopet oživili, in kako bodo opravičili milovanja vredno brezskrbnost, s katero so pustili, da so mirna leta v popolni nedelavnosti minula. Morebiti jih dražijo nekatere večne pritožbe, toda dokler narodi tožijo in oprekajo, še vedno upajo. (Nemir.) Od tistega dne pa, ko umolknejo, več ne upajo in so nehali zanimati se za državo, ki je z vestjo in sramožljivostjo v očeh mnogih proč vrgla tudi pravico obstanka svojega.

Beseda o krščanski izreji otrok.

L. Krščanska vera, katero nas je edinorojeni Sin božji Jezus Kristus učil, nam je v naše izveličanje neobhodno potrebna, ker „brez vere ni mogoče Bogu dopasti“. Zato moramo vero vedno hraniti in braniti, pa tudi potemcem nepopačeno zapustiti; kajti tudi njim je v izveličanje potrebna. Djanski to dolžnost spolnujemo v krščanski izreji otrok. V sedanjem času, ko se krščanska vera od vseh strani hudo napada, je ta dolžnost, otroke po krščanski veri izrediti, toliko večja, v kolikor večji nevarnosti se nahajajo sv. vero zgubiti. Lastno opazovanje mladine in pogoste, grenke tožbe nas lahko prepričajo, da je mladina v veri in krščanskem obnašanju že veliko škode trpela, in s strahom si moramo priznati, da še nje utegne več trpeti, ker veliko ljudi se neprenehoma peča s tem, kako bi se mladina še bolje upljivu krščanske vere odtegnola, nasproti pa ni opaziti nikoga, ki bi to branil. V teh razmerah je tedaj krščanska izreja otrok, ki je vselej velike važnosti, zdaj še važnejša in imenitna. Poglejmo torej: imenitnost in važnost krščanske izreje otrok!

Za Bogom, ki je največja dobrot, ni ničesa, kar bi presegló podobo božjo v angeljih in ljudeh. Zato je človeška duša stvarjena po podobi božji tisučkrat več vredna in bolj imenitna, kakor celi svet z vsem, kar je na nebu in na zemlji. Zakaj da je Bog vse to stvaril, ni bilo druga treba, nego da je hotel, da je rekel besedo, pa je bilo! Na človeško dušo pa so vse tri božje osebe od vekomaj obračale svojo darežljivo in milostljivo ljubezen. In o določenem času res Bog človeško dušo vsvari in da ona v sebi ohrani in čedalje bolj dovršuje podobo božjo, odkazal jej je svet poln pripomočkov, Cerkev polno milosti, nebesa polna radosti.

In Sin božji je 33 let delal, da bi v potu svojega obraza rešil jo sužnosti hudičeve ter jej pripravil vse pravice in dobrote detinstva božjega. In sv. Duh jo je takoj stopivšó na ta svet posvetil v zakramentu sv. krsta, podelil čednosti božje, nedolžnost in svetost ter jo v zakramentu sv. birme še v tem potrdil. Z enako ljubeznijo vse tri božje osebe še zmiraj delajo za podobo božjo v človeku, dokler ne pride v večno nebeško veselje. Krščanski stariši! če to pomislite, spoznali bote, kako imenitne so duše vaših otrok. Te otroke je Bog vam v krščansko izrejo izročil, od vas bode jih enkrat zopet tirjal.

Vsaka zamuda v tej sveti dolžnosti bi bila tem nevarniša, čem marljivši je hudi duh, da bi izobrazovanje podobe božje deloma z svojim lastnim upljivom, deloma z pomočjo hudobnih ljudi motil, zaviral ali uničil. Sv. Janez je videl v skrivnem razodetju (XII.) veliko znamenje na nebu: ženo, v solnce oblečeno in luno pod njenimi nogami, in na njeni glavi krono dvanaajsterih zvezd. Nasproti njej pa velikega rudečega drakona (zmaja), kateri je imel 7 glav in 10 rogov in na glavah 7 kron. In drakon je stopil pred ženo, ktera je imela roditi, da bi njenega otroka požrl, ko bi bila porodila. — Ta drakon, rudeč v znamenje njegove krvoločnosti, z 7 glavami v znamenje njegove zvitosti in prekanjenosti, imajoč 10 rogov in 7 kron v znamenje njegove velike in obširne mogočnosti — ta drakon je podoba hudičeva. Žena, kterej hoče zmaj otroke požreti, pomeni Marijo, Mater božjo, kterej je hotel božje dete z pomočjo divjega Heroda požreti; pomeni dalje sv. mater katoliško Cerkev, kterej želi njene otroke po zvitosti ali sili pokončati; pomeni naposled tudi vsako posamezno krščansko mater, ki ima dolžnost z krščansko izrejo v svojih otrocih izobraziti podobo božjo in jih proti napadom hudega duba braniti. Najleži bode to dosegla, če na to neprenehoma in zvesto pazi, in vse pripomočke porabi, ktere jej sv. vera in katoliška Cerkev ponujate. Sicer pa bo zmaj peklenški njenega otroka požrl in podobo božjo na njem uničil, bodisi da je otrok po njeni krivdi ali lenobi brez sv. krsta umrl, ali brez verskega poduka odrasel, ali je odrasčen na krščanski nauk pozabil, ali ga ni v življenju spolnoval.

Ta nevarnost za krščansko izrejo otrok pa je še večí, ker tudi veliko ljudi dela po volji hudičevi nasprotovaje krščanski izreji; ti starišem in učiteljem njihovo itak težko dolžnost še težavnišo delajo in dober uspeh krščanske izreje zopet vničujejo. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Gos, njena odgoja, reja in pitanje.

II. Mlade goske zahtevajo veliko skrbi in postrežbe v prvi mladosti sicer ne rastejo dobro. Prvi čas se morajo bolj na toplem v zakurjeui